

[Indenrigsministeren.]

også på dette område undergivet visse almindelige begrænsninger i udøvelsen af deres skøn.

Det er således en grundsætning i dansk kommunalforvaltning, at der ikke uden lovhjemmel kan ydes støtte til privat erhvervsvirksomhed. Amtskommuner og kommuner er derfor afskåret fra direkte at støtte en dagbladsvirksomhed ved kontante tilskud eller garantistillelse. Men det vil tillige være i strid med det nævnte princip, at en amtskommune eller en kommune annoncerer i et dagblad alene for dergennem at støtte den pågældende dagbladsvirksomhed.

Endvidere skal amtsråd og kommunalbestyrelser administrere de kommunale anliggender på en sådan måde, at borgerne ikke udsættes for ubegrundet forskelsbehandling. Hvis en annonce klart henvender sig til amtskommunens eller kommunens borgere i almindelighed, bør man derfor ikke udsætte den enkelte borger for informationsmæssig diskrimination ved alene at annoncere i blade, der har en forholdsmæssig ringe udbredelse i amtskommunen eller kommunen.

Indenrigsministeriet har ikke hjemmel til at meddele bindende forskrifter for amtskommuners og kommuners annoncering; spørgsmål herom er som nævnt overladt til de enkelte amtsråds og kommunalbestyrelseres skøn med de anførte almindelige begrænsninger.

Indenrigsministeriet agter at underrette samtlige amtsråd, kommunalbestyrelser og tilsynsråd om dette svar og samtidig henvende opmærksomheden på økonomi- og budgetministeriets vejledning nr. 238 af 3. november 1972 om det offentlige brug af annoncering.

Af Jens Møller (KrF) til landbrugsministeren (14. juni 1974):

„Vil ministeren snarest tage skridt til at opfylde sit løfte om hjælp til drivhusgartnerierhvervet?“

(Spm. nr. 297).

Begrundelse.

Den 27. marts stillede jeg ministeren følgende spørgsmål:

„Vil ministeren foretage noget for at

hjælpe enkelte erhvervsgrøene, f. eks. drivhusgartnerne, der i særlig grad er blevet ramt af de stærkt stigende oliepriser?“

Ministeren svarede herpå bl. a., at han den 6. marts havde nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter for erhvervsliv og landbrugsministerium med den opgave at vurdere gartnerierhvervets behov for støtte i den nuværende situation, herunder gennemgå eksisterende støtteordninger.

Siden den tid er situationen for drivhusgartnerne yderligere forværret, og det må derfor anses for absolut påkrævet, at der gribes ind øjeblikkeligt.

Landbrugsminister *Kofoeds* svar (25. juni 1974):

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Møller, at jeg har fuld forståelse for de vanskeligheder, drivhusgartneriet er kommet i som følge af prisudviklingen for brændselolie. Det var jo i denne anledning, jeg nedsatte en arbejdsgruppe, idet jeg fandt det nødvendigt at få tilvejebragt et bredere grundlag for at bedømme, om og i givet fald hvilke foranstaltninger der kunne komme på tale i anledning af situationen.

Arbejdsgruppen har nu gennemgået erhvervets forhold, og det foreløbige resultat af gruppens arbejde har bestyrket mig i min opfattelse af, at der bør ydes erhvervet en vis økonomisk hjælp, men det har ikke hidtil været muligt at konkretisere hjælpens form, og forslag om fællesforanstaltninger inden for EF kan ikke ventes fremsat.

Efter loven om støtte til modernisering af jordbrugsbedrifter kan der også ydes støtte til gartnere, men på grund af forskellige omstændigheder har gartnerne endnu ikke kunnet udnytte lovens muligheder. Jeg har for at bøde herpå nu foreløbig givet tilslutning til øget konsulenttilskud, således at der kan ske udpegning af 3 konsulenter, som skal bistå med ansøgningsnes og planernes udarbejdelse, og da der inden for landbruget har været så stærkt behov for de midler, der er stillet til rådighed ved moderniseringsloven, at der snart vil være disponeret over midlerne for i år, vil jeg søge at få genbevillet den del af midlerne for i fjor, som der ikke blev disponeret over, således at gartnerne får mulighed for at få del i disse midler.